

ƠN GỌI CỦA ABRAHAM

(St 12-38)

Mặc dầu lòng dạ con người đã ra xấu xa, độc ác, Thiên Chúa vẫn muốn ban ân sủng của Ngài cho họ. Ngài muốn chọn một dân riêng để dùng họ làm những việc Ngài muốn:

- Giữ gìn kho tàng Kinh Thánh
- Nhân chứng cho Ngài giữa các dân các nước
- Qua họ Đấng Cứu Thế được sinh ra

Để thực hiện chương trình này Thiên Chúa đã kêu gọi ông Abram từ bỏ nơi chôn nhau cắt rốn là thành Ur của dân Chaldees để đến một nơi chưa biết mà ở đó TC sẽ làm cho ông trở thành tổ phụ của một quốc gia hùng cường (St 12: 1-3; Dt 11: 8-19). Đây là khởi đầu của lịch sử dân Chúa chọn, Israel.

Bất cứ nơi nào ông Abram đến ông đều dựng bàn thờ kính T.Chúa. T.Chúa biểu lộ sự hài lòng với ông bằng cách mạc khải chính Ngài cho ông. Ông đã được gọi là “bạn hữu của T.Chúa”. T.Chúa đã thiết lập một giao ước với ông rằng ông sẽ là tổ phụ của một dân lớn và qua ông các dân khác sẽ được chúc phúc (St 12: 1-3). Gia đình ông được T.Chúa coi sóc cách đặc biệt. Không một dân nào được T.Chúa đối đãi đặc biệt như với họ. Dân Do Thái luôn luôn được nói đến như là dân Chúa chọn.

Qua Isaac, con ông, lời hứa của T.Chúa được truyền lại cho Giacóp, người mặc dầu có nhiều vấp phạm, được thừa hưởng lời chúc phúc. Ông rất hăng say về chương trình của T.Chúa về việc thiết lập một quốc gia mà nhờ nó toàn thế giới được chúc phúc. Giacóp trong những lầm lạc đã phạm tội, nhưng qua sự uốn nắn của T.Chúa ông đã trở thành một vĩ nhân. Tên ông được đổi thành Israel, có nghĩa là người vật lộn với T.Chúa. Và đây là tên mà dân Chúa chọn mang cho tới ngày hôm nay. Mười hai người con của ông trở thành thủ lãnh của 12 chi tộc của Israel.

DI CHUYỂN XUỐNG AICẬP

(St 39-50)

Isaac và Rebecca đã làm lẫn khi thiên vị giữa hai người con của họ. Ông Issac thích Essau người theo nghề săn bắn. còn bà Rebecca lại thích cậu em kén đáo Giacóp. Ông Giacóp lại lại y hệt làm lẫn này khi thiên vị Giuse, làm những đũa khác ganh tị. Ông Giuse là một trong những nhân vật cao quý nổi bật của Cựu Ước. chính qua ông mà gia đình ông Giacóp đã di cư sang Aicập. cuộc đời của ông là một trong những minh họa hoàn hảo về sự quan phòng của T.Chúa trong Thánh Kinh. Ông được bán làm nô lệ ở tuổi mười bảy. ở tuổi ba mươi ông trở thành nhà cai trị ở Aicập; mười năm sau cha ông là Giacóp đến Aicập.

Sau khi ông Issac mất, và Giuse bị bán làm nô lệ, gia đình ông Giacóp gồm tất cả các con cái cháu chắt khoảng bảy chục người đến Aicập vùng vùng họ ở bị nạn đói kém. Ở Aicập họ được vua Pharaon đang cai trị lúc ấy tôn trọng. Biết họ là dân du mục, nhà vua cho họ định cư tại đất Ramxết, tại đây họ sinh sôi nảy nở, trở nên giàu có và có thể lực.

Thiên Chúa biết rằng dân Israel cần phải dời khỏi Canaan cho đến khi họ phát triển được sức mạnh của dân tộc để chiếm hữu đất Canaan. T.Chúa muốn bảo vệ họ khỏi việc pha trộn huyết thống và thông gia với những giống dân thờ ngẫu tượng trong đất này vào lúc đó.

Đọc lời trần trời của ông Giacóp cho 12 người con của ông (St 49). Chúng ta lần nữa thấy rằng lời hứa sẽ ban cho một nhà cai trị từ miêu duệ của ông Giuđa. Hãy nhớ rằng, ĐKT được gọi là “*sự tử của bộ lạc Giuđa*” (Kh 5:5)

Sách Sáng Thế kết thúc trong thất bại. dòng chữ cuối cùng “đặt ông vào một quan tài ở Aicập”. Sự chết là dấu ấn của tội lỗi; tiền lương của tội là sự chết (Rm 6: 23). Người ta cần một Đấng Cứu Thế.

Có tám tên chúng ta cần nhớ trong cuốn sách này theo thứ tự: Thiên Chúa, Ađam, Satan, Nôê, Abraham, Isaac, Giacóp, Giuse.

Có sáu chỗ thật quan trọng để kết nối lịch sử của Sáng Thế Ký – Vườn Địa Đàng, Ararát, Baben, Ur, Canaan (đất hứa), Aicập.